

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **S. C.**, v řízení zastoupeného JUDr. Radkem Hudečkem, advokátem se sídlem Ostrava, Škroupova 4, proti žalovanému **Celnímu ředitelství Ostrava** se sídlem Ostrava, nám. Sv. Čecha 8, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18.8.2010 č.j. 3511-5/2010-140100-21, ve věci spotřební daně,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto žalobcovo odvolání proti platebnímu výměru Celního úřadu Karviná ze dne 20.11.2006 č. 260-SPD/06 č.j. 52482-08/06-1461-024, kterým byl žalobci stanoven základ daně a vyměřena spotřební daň z lihu ve výši 57.505,- Kč.

Namítá, že mu daň byla vyměřena jako skladovateli, ovšem celním orgánům je znám vlastník předmětného lihu – M. D. Má za to, že v ust. § 66 odst. 1 zák. č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZSD“), je dána souslednost plátců daně, kdy přednostně před skladovatelem má daň zaplatit vlastník lihu. Argumentuje též vznikem povinnosti zaplatit daň z lihu okamžikem nabytí lihu dle § 68 písm. c) [správně patrně § 68 písm. d) – pozn. soudu] ZSD.

Žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby. Má za to, že otázka, komu patří předmětný líh, je nerozhodná, když z § 66 odst. 1 ZSD nevyplývá žádná posloupnost plátců daně, naopak výpočet je alternativní. Ust. § 68 ZSD též alternativně stanoví okamžik vzniku daňové povinnosti pro vlastníka i skladovatele.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu [§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“)].

V posuzované věci žalobní body nesměřují proti skutkovým zjištěním správních orgánů, rozhodnutí ve věci závisí toliko na vyřešení otázky právní – zda je mezi plátcí spotřební daně z lihu stanovenými v § 66 ZSD dáno jednotlivými písmeny tohoto ustanovení pořadí či nikoli.

Podle § 66 odst. 1 ZSD plátcí jsou také

- a) právnické a fyzické osoby, které nakoupí nebo dovezou líh a výrobky obsahující líh osvobozený od daně podle § 71 odst. 1 písm. a), d), f) a i),
- b) právnické a fyzické osoby, které nakoupí nebo dovezou výrobky obsahující líh osvobozený od daně podle § 71 odst. 1 písm. c),
- c) právnické a fyzické osoby podle § 4 odst. 1 písm. f), které skladují nebo uvádějí do volného daňového oběhu líh, který je předmětem daně podle § 67 odst. 1 a 2, s výjimkou lihu osvobozeného od daně podle § 71 odst. 1 písm. b) a e), nebo
- d) právnické a fyzické osoby, které překročí při výrobě nebo oběhu lihu stanovené normy ztrát lihu.

Podle § 68 písm. c), d) ZSD povinnost daň přiznat a zaplatit vzniká také

- c) dnem zjištění neoprávněné regenerace lihu,
- d) dnem nabytí, prodeje nebo zjištění nezdaněného lihu právnickými nebo fyzickými osobami uvedenými v § 66 odst. 1 písm. c) nebo lihu, který právnické nebo fyzické osoby vyrobily bez povolení, a to tím dnem, který nastal dříve.

Předem krajský soud uvádí, že ani výkladové spojení § 66 odst. 1 a § 68 písm. d) ZSD nepřináší odpověď na předmětnou otázku, když ust. § 68 písm. d) ZSD neváže vznik daňové povinnosti nutně na okamžik nabytí lihu, neboť daňová povinnost může podle tohoto ustanovení vzniknout též okamžikem pouhého zjištění lihu.

Týká-li se „posloupnosti“ plátců daně dle § 66 odst. 1 ZSD, krajský soud zdůrazňuje, že se jedná o otázku judikatorně řešenou. Nejvyšší správní soud již opakovaně a konstantně vyslovil (srov. např. rozsudky ze dne 27.6.2008 č.j. 5 Afs 35/2008-53 či ze dne 30.9.2009 č.j. 1 Afs 90/2009-60), že skladovatel se stává plátcem spotřební daně, neprokáže-li, že skladované výrobky jsou zdaněné

nebo oprávněně nabyté za cenu bez daně. Příslušný subjekt se tak stane plátcem bez dalších podmínek – jen na základě toho, že zboží skladuje a neprokáže jeho zdanění. Pro posouzení zákonnosti vyměření spotřební daně skladovateli není vůbec rozhodující otázka, kdo byl vlastníkem vybraných výrobků, ale jen otázka, zda žalobce jako skladovatel prokázal zdanění vybraných výrobků spotřební daní či nikoli. Otázka vlastnictví vybraných výrobků by mohla být ve věci relevantní jen do té míry, v jaké by objasnění této otázky mohlo napomoci k závěru, že se jedná o výrobky již zdaněné.

Od uvedené judikatorní praxe neshledal krajský soud v nyní posuzované věci důvodu se odchýlit, a proto uzavírá, že mezi plátcí spotřební daně podle § 66 odst. 1 ZSD žádná postupná posloupnost dána není, každý z nich se stává plátcem spotřební daně jen za podmínek v ZSD uvedených.

Za situace, kdy žalobce v žalobě nenamítá ničeho proti svému postavení skladovatele vybraných výrobků, a za situace, kdy žalobce nenamítá ani skutečnost, že předmětné vybrané výrobky již byly zdaněny, krajský soud žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému podle obsahu spisu nevznikly v tomto řízení žádné náklady přesahující jeho obvyklou úřední činnost.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 17. května 2012

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu